

De fleste unge, som er på vej ind i deres 20'ere, har drømme og håb for fremtiden. Det samme gælder Channie Pedersen på 19 år og Theis Nybo på 24 år, men sideløbende bærer de også rundt på tanker om sygdom.

De har begge fået diagnosen kræft, men har håndteret sygdommen på vidt forskellige måder.

Det er en sygdom, man hører meget om. En sygdom, der for både Channie og Theis, har sat tanker i gang om liv og død i en meget ung alder.

Klik direkte hen til de to fortællinger:

- [Channie Pedersen: - Hun skulle fortælle, om jeg overlevede det, men det gjorde hun ikke](#)
- [Theis Nybo: - Man er ikke nødvendigvis død, fordi man får stillet den her diagnose](#)

På en solrig dag i april sidder jeg overfor en spinkel ung kvinde med mørkt hår og kraftig makeup.

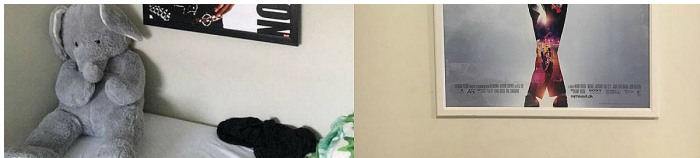
Hun hedder Channie. En blanding af navnene Jeanne og Jannie.

Vi sidder i hendes studiebolig. Et værelse i Næstved. Væggene er grøn-gule med en håndmalet blomst og Michael Jackson plakater.

Det er et lille værelse, men der er en seng og et spisebord. Det er her, vi sætter os til rette.

Channie virker stille og tilbageholdende, men er klar på at genfortælle den historie, jeg fik over telefonen få dage forinden.

Michael Jackson er Channies helt store idol. Foto: Channie Pedersen

Opkaldet, der ændrede alt

Channie var på vej ud af døren fra sit værelse i Næstved tilbage i januar 2018. Hun havde en aftale med sin mor og havde travlt med at komme afsted. Hun nåede dog ikke at rejse sig fra sin seng, før telefonen ringede.

I røret var en kvindelig kirurg.

- Hun havde simpelthen så svært ved at få det ud. Da hun sagde det, begyndte jeg at græde. Jeg ventede på, at hun skulle fortælle, om jeg overlevede det, men det gjorde hun ikke.

Channie fik diagnosen kræft. Hun skulle på operationsbordet og senere i kemobehandling.

Channie Pedersen før livet med kræft Foto: Channie Pedersen

Henover julen var Channie igennem en række undersøgelser og havde nu fået svar på, hvad der var galt.

Channie døjede i en længere periode med smerter nede ved livmoderen og havde gået og tænkt, at det nok var slemme menstruationssmerter, infektion eller måske forstoppelse.

Lægerne kunne i starten konstatere, at der var tale om en cyste på cirka 12 centimeter, som højst sandsynligt var godartet, men som alligevel skulle undersøges nærmere.

Channie Pedersens mave. En stor bule stikker frem. Under huden gemmer sig en cyste, som lægerne har svært ved at vurdere om er god- eller ondartet. Foto: Channie Pedersen

I slutningen af december 2017 blev Channie opereret uvidende om, at der var kræft i cysten.

Inden hun skulle på operationsbordet, blev hun og hendes mor forsikret om, at det ikke ville tage lang tid. For det var et mindre og ufarligt indgreb.

Der gik tre timer, og Channie var endnu ikke kommet op fra operationsbordet.

- Min mor var bekymret. Der gik endnu flere timer, og kirurgen sagde, at det så mærkeligt ud alt sammen.

Cysten, som i første omgang blev målt til 12 centimeter, var nu vokset til 20.

- Der var ikke plads til, at den kunne vokse på langs, og derfor voksede den ud af maven på mig.

Den og en masse små cyster blev fjernet, men også en æggestok, æggeleder og fedthinden blev fjernet i samme omgang.

Blandt unge som Channie og Theis, er det et mindretal, der regner med at få kræft, hvis der pludselig er noget galt.

- På et eller andet tidspunkt tænker voksne med symptomer, at det kan være kræft, men næsten ikke på noget tidspunkt, tænker de unge, jeg har mødt, at det kan være det, siger Line Neustrup, specialist i klinisk psykologi og psykoterapi.

De kræftpatienter, hun beskæftiger sig med, er typisk mellem 18-34 år.

Derfor kan chokket og konfrontationen med egen dødelighed være større, når man som 20-årig ikke har skænket sygdommen en tanke.

De lange sygdomsforløb kræver, at den unge får etableret et nyt hverdagsliv med sygdommen

Line Neustrup, Specialist i klinisk psykologi og psykoterapi

Hvor meget kræftdiagnosen påvirker ens liv afhænger af, hvilken kræftform man har. Derfor er udsigten til en operation, man med stor sandsynlighed kommer sig over hurtig nemmere at håndtere end en operation med et langt efterbehandlingsforløb med usikkerheder og stor risiko med tilbagefald.

- I den første situation kan livet bedre sættes lidt "på pause", til behandlingen er overstået. De lange sygdomsforløb kræver, at den unge får etableret et nyt hverdagsliv med sygdommen. Ellers kan man blive meget ensom.

Efter opkaldet og med en kræftdiagnose i hånden, valgte Channie at ringe til sin mor, men der var optaget. Hun valgte at give sin far et forsøg. Han var i den anden ende. Han valgte at køre hjem til Channie med det samme, selvom han egentlig var på vej til spinning.

Telefonsamtalen mellem Channie og hendes far. Foto: Nick Abildgaard - TV ØST

Da Channies far nåede til Rønnede lidt uden for Faxe på Sydsjælland, ringede han for at sikre sig, at hun var okay.

Han krævede også, at hun hele tiden var i kontakt med ham, indtil han nåede Næstved.

- Han er en meget bestemt mand, der ikke er så god til at vise følelser, men lige dér kunne hele verden rende ham, fordi jeg var syg. Det var lidt underligt, men rart.

Channie Pedersen er tilknyttet UngKræft i Næstved. Hun er ikke alene om sin sygdom, og det må andre heller ikke være, fortæller hun. Foto: Channie Pedersen

I tiden efter det svære opkald, ringede Channies far til hende fire gange om dagen for at høre, hvordan det gik.

For Channie har det været et bevis på kærlighed.

På vej til Næstved fik Channies far fat i hendes mor og overleverede den triste nyhed.

Hun brød sammen lige med det samme.

Drømmen, der brast

Channie Pedersens bud på en Knæk Cancer blomst. Foto: Channie Pedersen

Den 18. januar 2018 blev Channie opereret for anden gang.

Lægerne fjernede i denne omgang den anden æggestok, livmoderen og noget væv. Det var med til at knuse en livslang drøm.

- Jeg ville være mor, og det kommer jeg ikke til, fortæller hun med en grødet stemme og tårerne trillende.

Channies barndom var langt fra nem, og hun blev udsat for mobning i folkeskolen. Det var her drømmen om at få sit eget barn opstod.

Drømmen var at give en masse kærlighed og omsorg til et andet menneske. Noget, hun manglede selv.

- Der var i hvert fald ikke nogen, der skulle mobbe mit barn, og det skulle i hvert fald ikke mobbe nogen. Ja, det var så den drøm.

I tiden efter den nedslående besked og ovenpå den anden operation sov Channie det meste af tiden. Hun spiste heller ikke ret meget. Maden ville ikke blive i hende.

Channie i tiden efter den anden operation. Foto: Channie Pedersen

- De kæmpede for, at jeg skulle spise og snakke. Min mor sad hver dag i flere timer fra formiddag til aften. Også selvom jeg sov. For hun ville ikke have, at jeg skulle være alene.

Den 24. januar - seks dage efter - blev Channie opereret igen, men overskuddet var der ikke. Hun var for træt og dårlig.

- Der tog jeg fat i en sygeplejerske og sagde, hvis I kan slukke for mig, så skal I bare gøre det.

Det var noget, der skræmte sygeplejersken. Hun tog fat i en kirurg, som havde en meget klar besked til Channie.

- Alle vågner fra vores operationer, og det gør du også. Jeg vågnede, og det var det.

Industrieknikeren med langt hår og sminke

Channie sidder her den dag i dag på sit grøn-gule værelse og har lyst til at leve livet.

Da jeg spørger indtil hvorfor, er hun ikke helt sikker på, hvad der har ændret hendes tankegang.

Ved nærmere eftertanke er det den nærmeste familie og vennerne, der har gjort forskellen.

- Jeg har en, jeg kalder min bro. På et tidspunkt skrev han til mig, at han ville hellere se et ar end at mangle sin søster. Det rørte mig. Han sagde, jeg skulle blive ved med at kæmpe.

Et andet eksempel, Channie kommer i tanke om, er, den dag hendes venner og veninder køber bandanas og tager dem på sammen med hende, da hun på det tidspunkt nægter at gå med paryk. Channies roomie er også ovre med aftensmad i ny og næ.

Artiklen fortsætter efter videoen:

Det hele har ikke været nemt og lige til, når det er kommet til relationer under sygdomsforløbet.

Undervejs trækker nogle sig tilbage. Der er også sladder omkring sygdommen blandt perifere bekendtskaber, som bliver for meget til Channies smag.

Det er noget, Channie gerne vil gøre noget ved. For hun vil ikke forbindes med kræftsygdommen i andres øjne. Hun vil bare være Channie.

Når hun er mest sig selv, er hun på sit uddannelsessted.

Channie er ved at uddanne sig til industriekniker. Her står man som oftest ved en maskine og producerer forskellige materialer ved hjælp af svære matematiske udregninger.

Det er på trods af, at Channie indtil nu ikke har brudt sig om matematik

- Jeg føler, at jeg er blevet et helt geni nu. Når jeg laver noget, må der ikke engang være en hundrededel af en millimeter til forskel.

Den følelse af succes gør, at hun ønsker, at andre kvinder også skal få øjnene op for faget.

- Jeg vil kæmpe for at vise, at det her er mig. Jeg vil kæmpe for at vise, at piger godt kan tage denne uddannelse. Der er brug for flere hænder indenfor mit fag.

Channie i arbejdstøjet. Foto: Channie Pedersen

En anden ting, der hjælper Channie på vej mod en bedre tilværelse, er udseendet.

Selvom Channie ikke vil have, at kræftsygdommen bliver et tabu, gør hun sit for at se rask ud udadtil.

- Jeg har aldrig være en pige-pige, pointerer hun.

Alligevel har hun kastet sig ud i at få en langhåret, mørkebrun paryk, tatoverede øjenbryn, falske øjenvipper og makeup. For det gør, at man ikke ved første øjekast tænker, at hun er syg.

I videoen kan du se, hvordan Channie vasker sin paryk. Artiklen fortsætter derefter:

Det, der giver det allerstørste håb, er, at det går godt med kemobehandlingen.

Channie regner med at være rask til sommer og prøver så småt at komme tilbage til ungdomslivet sammen med vennerne.

Efter vores møde opdaterer Channie mig løbende for at fortælle om, hvordan det går.

I start juni skriver hun, at den sidste kemo er givet, og i slutningen af samme måned erklæres hun kræftfri.

Channie fortsætter med at gå til kontrol de næste fem år. Først derefter vil hun blive erklæret rask, hvis hun ikke har nogen tilbagefald.

- Ja, så er det bare at komme videre.

BLÅ BOG

19 år

Næstved

Under uddannelse til industritekniker

Er især glad for sin uddannelse, Michael Jackson og har et ønske om at vende tilbage til ungdomslivet.

Til familie og venner: Vær til rådighed

Når det kommer til ens familie og venner, kan der ifølge psykolog Line Neustrup komme mange forskellige reaktioner på en kræftdiagnose. Alle er helt naturlige.

Man kan opleve at blive bange for, at den unge mister livet, og her er Line Neustrups overordnede råd, at man stiller sig til rådighed for den unge og viser, at man kan rumme alle følelser og reaktioner.

Det er også vigtigt at vise, at man vil være sammen med den unge på en måde, hvor der ikke er fokus på sygdom.

”

Man må gerne tale om følelser med hinanden, men de der tanker om, hvordan man skal leve videre, hvis ens barn dør, det er sådan noget, den unge ikke kan bære

Line Neustrup, Specialist i klinisk psykologi og psykoterapi

Specielt forældrene har en vigtig rolle og skal så vidt muligt være en støtte. Derfor må forældrene støtte sig op ad nogle andre, såsom egne fortrolige eller professionelle.

- Man må gerne tale om følelser med hinanden, men de der tanker om, hvordan man skal leve videre, hvis ens barn dør, det er sådan noget, den unge ikke kan bære, siger Line Neustrup.

Den kræftsyge har også et ansvar

På den anden side har den kræftsyge også et ansvar over for sine nærmeste.

Her er det vigtigt at være tydelig omkring sine behov og hjælpe folk på vej, selvom man er syg.

- Ingen af os er gennemsigtige. På den her måde bliver chancen for at blive mødt, som man ønsker meget større, siger psykologen.

Line Neustrup har et par eksempler på sætninger, man kan bruge:

- "Behandl mig helt som du plejer"
- "Jeg vil gerne spørges ind til, hvordan jeg har det"
- "Jeg siger selv, hvis jeg vil tale om sygdommen"

”

Man er ikke nødvendigvis død, fordi man får stillet den her diagnose

Theis Nybo

- Mange i netværket (UngKræft, Kræftens Bekæmpelse, red.) tænker sådan. Jeg vil gerne have folk til at se på tilværelsen fra en mere lys og positiv side.

Det er det ønske og håb, Theis sidder med efter en del snak om alt og intet, men mest om kræftsygdom.

Vi er i hans lejlighed i Sydhavnen. Bofælleden er ikke hjemme, men jeg får da hilst på Dupond og Dupont. Theis' to moskuskildpadder, der i øvrigt er hunner.

Hunnerne, Dupond og Dupont. Foto: Theis Nybo

Theis fortæller, at han for lidt over to år siden får konstateret kræft i et modernærke, der sidder på stilk. Han bliver erklæret kræftfri kort tid efter, men har siden da brugt tid på at bearbejde det hurtige forløb.

Februar 2016: Lægens besked

- Hvis der var en kunde, der kunne finde på at sige, "ha' en fortsat god dag", så tror jeg, at jeg ville slå dem, siger Theis Nybo grinende.

På sin vagt i en fotoforretning i Amager Centret i København blev Theis flere gange spurgt, om han ikke ville hjem, men han valgte at blive på sin vagt fra 10-18.

Tidligere samme dag var han ved lægen hjemme i Korsør.

Det skulle gå hurtigt, og inde ved lægen fik han beskeden om, at man havde fundet kræft i det modernærke, han fik fjernet 14 dage forinden.

(tv.) På venstre skulder har jeg Thors hammer, Hugin og Munin, Odins ravne. Det er symbolet på min sygdom. Fuglene betyder ifølge nordisk mytologi noget om døden, og da jeg havde to sygdomsforløb, er det meget passende. Dog symboliserer Thors hammer, at jeg klarede mig igennem. Foto: Theis Nybo

Det var egentlig Theis' mor, der havde taget affære.

Forældrene, flere venner og kollegaer havde lagt mærke til en klump på ryggen af ham, men det var ikke noget, han tog sig af. Han var ikke den, der løb til læge i tide og utide.

Theis' mor bestilte en akut tid, da modernærket var tilpas stort. Det sad på stilk og blev skåret væk med det samme ved lægen. Mere tænkte han ikke over det.

Theis ville ikke sidde derhjemme

Set i retrospekt var der en god grund til, at Theis ikke tog hjem fra arbejde efter beskeden om kræft 14 dage senere.

Han ville ikke sidde derhjemme, for så ville han tænke for meget over tingene.

”

Lægen spørger mig om, hvordan jeg har det, og her siger jeg, at jeg skal på arbejde og derfor nå toget om ti minutter

Theis Nybo

Theis blev lammet af beskeden, men uden helt at være bevidst om det i situationen. Derimod blev hans mor ramt af den triste nyhed lige med det samme.

Hun blev ked af det, selvom hun ikke græd. Tårerne holdte hun tilbage for hans skyld. Det kunne Theis fornemme.

- Lægen spørger mig om, hvordan jeg har det, og her siger jeg, at jeg skal på arbejde og derfor nå toget om ti minutter. Det går faktisk ret stærkt.

I Danmark er der omkring 400 unge mænd og 400 unge kvinder i alderen 20-34 år med en kræftdiagnose. Herunder kan du se, hvordan antallet af tilfælde fordeler sig i Region Sjælland.

Tallene bliver kun opdateret hvert femte år, da antallet af unge med kræft er lavt.

Kræftramte i Region Sjælland i aldergruppen 20-34 år

Alle kræftformer undtagen anden hud

Kilde: Kræftens Bekæmpelse og NORDCAN Database

Kræftdiagnoser i Region Sjælland
for mænd i alderen 20-34 år
(2011-2015)

Kilde: Kræftens Bekæmpelse og NORDCAN Database

Kræftdiagnoser i Region Sjælland
for kvinder i alderen 20-34 år
(2011-2015)

Kilde: Kræftens Bekæmpelse og NORDCAN Database

Theis havde et kræftforløb, der strakte sig fra februar 2016 til 13. april 2016.

I perioden hvor Theis var syg, mærkede han ikke meget til det. Han følte sig meget som sig selv, men det var hans omgivelser, der blev ved med at minde ham om sygdommen.

Både familie og venner var påvirkede af Theis' diagnose, men det tog lang tid for Theis at finde ud af, hvordan han havde det med det hele.

*At blive undersøgt, når man ikke er syg, er
forfærdeligt*

Theis Nybo

Undervejs i det korte forløb nåede kræften at sprede sig til lymfer under armene.

- På det tidspunkt går mine forældre i panik. De er helt ude af den, for hvor lang tid kommer der til gå med sygdommen? Her er det stadig ikke gået op for mig, hvad der er sket.

Forældrenes bekymringer fyldte meget i den tid, selvom de ihærdigt prøvede at holde deres følelser nede.

Den evige konfrontation med sygdommen

I dag bliver Theis stadig konfronteret med sygdommen. Mit besøg i Sydhavnen er endnu en påmindelse.

Selvom Theis hurtigt bliver kræftfri, og han har været det i to år, får han immunterapi og går scanning hver tredje måned.

Immunterapi. Foto: Theis Nybo

Ved immunterapien får Theis' taget sine celler ud af kroppen. Det skal igennem noget væske og bliver sprøjtet tilbage ind i kroppen. Væsken er enten rigtig medicin eller placebo. Et forsøg, der skal vise, om han bliver syg igen eller forbliver kræftfri.

- At blive undersøgt, når man ikke er syg, er forfærdeligt. Jeg skal til de her scanninger, og så går der 14 dage, før jeg kommer til samtale med min læge. Det bliver jeg ikke vant til.

Selvom han har været igennem processen et års tid, har han ikke vænnet sig til ventetiden mellem prøverne. Forældrene får heller ikke besked, da Theis ønsker at skåne dem.

Immunterapien skal han blive ved med tre år mere. Hvis han kan forblive kræftfri, vil han blive erklæret rask.

Theis har en mission

Noget af det, der fylder meget hos Theis, er at bevare optimismen.

For selvom folk omkring ham har været kede af det, værdsætter han, at vennerne har været gode til at joke med sygdommen.

- Det har været vigtigt, at de ikke har siddet og pylret om mig. Andre så mig som et offer. Det var svært, for så var det pludselig mig, der skulle være den stærke.

Artiklen fortsætter efter videoen:

Noget andet, som er med til at gøre livet lettere, er fotografering og fotonørderi. Timerne ude i naturen og flere inde bag computerskærmen er en slags terapi for Theis.

Det er blevet til sjove plakater eller fantastiske billeder, som deles på [Instagram](#).

Den store passion er ført til samarbejder med virksomheder. Senest med Kræftens Bekæmpelse, der bruger hans fotografiske evner til at udbrede fortællingen om kræft.

Det må bare ikke gå op i sygdom og død.

- Jeg vil gerne være med til at fortælle, at der ikke kun er sorte dage. Der er lys for enden af tunnelen. Det kan godt være, at det bare er mig, der har det sådan.

Artiklen fortsætter efter videoen:

BLÅ BOG

24 år

Boede i Svenstrup i Korsør, da han blev syg, men har boet i København siden januar 2018.

Serviceassistent i en fotoforretning

Har en forkærlighed for fotografi, efterbehandling, ure og indretning.

Læs eller genlæs Channie og Theis' historier:

- [Channie Pedersen: - Hun skulle fortælle, om jeg overlevede det, men det gjorde hun ikke](#)
- [Theis Nybo: - Man er ikke nødvendigvis død, fordi man får stillet den her diagnose](#)

Kilder: Channie Pedersen, Theis Nybo og Line Neustrup

Fotos: Channie Pedersen og Theis Nybo

Grafik: Nick Abildgaard (niab@tveast.dk), Kræftens Bekæmpelse og NORDCAN Database

Journalist: Petra Akullu (peak@tveast.dk)